

[Leipzig], [vor 28. Februar 1555]¹

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 463-465.

S. D. Sentire mihi sum visus aliquoties vapulationem cogitationum tuarum Hieronyme, qui tam longo tempore nihil responderem litteris tuis eruditè et peramanter ad me scriptis, cum vrbanitate digna vrbe ista et tuo contubernio. Sed tu qui illas magnas ἀντιλογίας tractare didicisti duorum clariss[imorum] oratorum, non grauabere etiam meam caussam cognoscere. Ego autem et hinc abfui semestri hoc non frequenter sed crebrò, et qui meas litteras ad te peteret, nemo ad me accessit. Neque tu occasionem, inquis, mittendi vestigasti. Cur tu verò interpellas defensionem meam? cùm te qui cognoscere debeas, facere hoc non deceat. Sed sit ita sanè, et aliqua in me culpa haereat, tua tamen humanitas veniam dabit vel negotijs, vel cessationi, vel etiam negligentiae meae, praesertim parato compensare hanc intermissionem studij in posterum diligentia et scribendi assiduitate. περὶ μὲν οὖν τούτων πεφροιμιάσθω τοσαῦτα, inquit Aristoteles. Nunc igitur deinceps alia agamus. Ciuis quidam vester Mayerus petijt à me nescio quid prooemij in designationes ὅπλομαχικὰς, quas cum explicationibus depictas mihi aliquando, cùm istic essem, ostendit. Sed illae litterae inter meas peregrinationes et seriùs et alieno tempore ad me peruererunt. Itaque ei iam opera mea ampliùs non esse opus existimo. Quòd si adhuc aliquid à nobis requirit, significare mihi poterit, atque illi ego pro virili studebo inseruire. Hoc ei signifies velim. Nunc cognosce quid mihi his diebus tractanti ἀστρολογικὰ quaedam, in mentem venerit. Audiui aliquando in vrbe Indica, quae in Caesaris iam potestate esse fertur. Temixtitana, (noster Schonerus esse in tabulis recentibus geographicis Quinsaium credebat,) in hac igitur narrant esse plerosque omnes peritos Astrologiae. Quod si verum est, magistros aliquos ibi eximios huius disciplinae esse oportet. Itaque non indigna cura mihi videtur explorationis, quid illi in sua arte rationis potissimum sequantur, et qua via procedant, καὶ ἀφ' ὧν αἰτίων τὰ ἀποτελέσματα καταλαβεῖν πειρῶνται. Atque nihil magis in procliui esse existimo illustribus Dominis tuis, quàm curare haec cognoscenda. Caetera igitur tu videbis cum Cypriano nostro, quem officiosè salutari à me cupio. Atque hac mentione alia nostra excitatur cupiditas, quam et ipsam exponam. Non dubito quin illustribus Dominis tuis de externorum hominum et aliquando ignotorum regionibus, cultu, moribus, institutis, legibus, religione permulta significantur. Ea litteris mandari prodesset, et tuum hoc munus possere videtur, vt fiat. Ideoqüe tibi huius operis elaborationem curae esse velim. Neque meas partes, si quis harum vsus esse possit, passurus ego sum desiderari. Habes epistolam sanè faecundam, nescio nugis dicam an ineptijs. Sed à nobis hanc habes. Iam cognoui non indici istic conuentum, sed cùm esse conuentum tum indies conueniri. Caue inter illam magnificentiam et negotiorum splendorem obliuiscare humilitatis vestrae. Ac potiùs interdum aliquid περὶ τῶν παρ' ὑμῖν θρυλλούμενων οἷον ἀποχετεῦσαι σπουδάσης ἐνθάδε πρὸς ἡμᾶς. Tuis illustriss[imis] Dominis me commendans salutem dices πρεπόντως τῷτε σχήματι καὶ τοῖς ρήμασι. Meum Petrum cupio à te diligi: ita quidem, ως εἰ μὲν ἄξιος ἔστι, φίλον ἔχοις· εἰ δὲ μὴ, δι' ἡμᾶς φίλον ἔχοις· πάντως δὲ φίλον ἔχοις. Vale. 59.

¹Wolfs Brief vom 28.2.1555 ist die direkte Antwort auf dieses Schreiben; daher ist die angegebene Jahreszahl [15]59 sicher unrichtig.